

Ясна і світла, рідна наша нене

Фоторепортаж зі столичного Національного палацу мистецтв «Україна», де минулої неділі вшанували Матір — берегиню роду і народу

Олена КОЩЕНКО

... Уже понад піввік в другу неділю травня світ відзначає День матері. В Україні це свято, коли всі призабуте, нині новим життям заживає. Біля виходів його відомі стові студенти і викладачі Київського національного університету культури і мистецтв. Давно стали традицією їхні щорічні «граєвні» мистецькі вечори в Національному палаці «Україна», на яких вшанують шанують усіх матерів найполюбленішими їхніми піснями та піснями про них. «Мамо, вічна і кохана...» — такую мають назву ці вечори. Це радки зі щиро виконаної в народній любові пісні «Мамина черешня», яку багато діт посліпа натхненно виконує ректор КНУКіМУ Михайло Поплавський.

Не лише для учасників концерту, а й для всіх гостей ці вечори в палаці «Україна» давно стали знаковою мистецькою подією, водночас сповненою громадянського єднання. Адже в Україні любов до матері і шаноба до матері в усі часи об'єднували і нині гуртують людей у дружну спільноту, попри будь-які відмінності між ними.

Завітаймо й ми до Національного палацу «Україна» під оту розкішну «мамину черешню», виконану натхненно і з любов'ю студентами та викладачами Київського національного університету культури і мистецтв...

ЛІЧЕНІ ХВИЛИНИ до початку дійства. Сьогодні в залі повно аншлагу. Краєм ока озирася. Багато хто прийшов у святковій зачісці, із квітами. І від того і глядацька зала немов розквітла сонячними барвами і це до початку дійства стала таким собі притишено-гоміним острівцем доброго настрою. Серед присутнього загалу то тут, то там помітні чимало обличчя добре відомих артистів, бізнесменів і громадських діячів. Зворушило ставлять те, як поважають культуру, пошанували своєю присутністю цей мистецький вечір, присвячений найкращій людині.

Ось уже й гасне світло — дійство починається. Нін усе оповіла. Навкруги зашуміла тиша. Радом заплакали скрипки і флейти, загали волторни і контрабаси, і під тихий перестук барабана полинула співочею мелодія. Вона немов пробудила сонце — в глибині сцени зявіли світанковий обрій. Він окреслив постаті багдужі камерного оркестру під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Андрія Іванюка. Загали у граційному танку закружили пари й хороводи, і разом із сонячними променями світла простерлися на сцену режисерські узори рушників. Вони постали, немов дороги життя. В кожного вони свої, як віхи-узори, а але в усіх ті дороги в світ починаються однаково — від сонячного промінця.

Піднесено заспівав їй величальну академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Олександра Пономарова. Цього співака відомі академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Андрія Іванюка. Загали у граційному танку закружили пари й хороводи, і разом із сонячними променями світла простерлися на сцену режисерські узори рушників. Вони постали, немов дороги життя. В кожного вони свої, як віхи-узори, а але в усіх ті дороги в світ починаються однаково — від сонячного промінця.

Піднесено заспівав їй величальну академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Олександра Пономарова. Цього співака відомі академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Андрія Іванюка. Загали у граційному танку закружили пари й хороводи, і разом із сонячними променями світла простерлися на сцену режисерські узори рушників. Вони постали, немов дороги життя. В кожного вони свої, як віхи-узори, а але в усіх ті дороги в світ починаються однаково — від сонячного промінця.

Піднесено заспівав їй величальну академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Олександра Пономарова. Цього співака відомі академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Андрія Іванюка. Загали у граційному танку закружили пари й хороводи, і разом із сонячними променями світла простерлися на сцену режисерські узори рушників. Вони постали, немов дороги життя. В кожного вони свої, як віхи-узори, а але в усіх ті дороги в світ починаються однаково — від сонячного промінця.

Піднесено заспівав їй величальну академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Олександра Пономарова. Цього співака відомі академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Андрія Іванюка. Загали у граційному танку закружили пари й хороводи, і разом із сонячними променями світла простерлися на сцену режисерські узори рушників. Вони постали, немов дороги життя. В кожного вони свої, як віхи-узори, а але в усіх ті дороги в світ починаються однаково — від сонячного промінця.

Піднесено заспівав їй величальну академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Олександра Пономарова. Цього співака відомі академічний хор «Аніма» під керуванням заслуженого артиста України, професора КНУКіМУ Андрія Іванюка. Загали у граційному танку закружили пари й хороводи, і разом із сонячними променями світла простерлися на сцену режисерські узори рушників. Вони постали, немов дороги життя. В кожного вони свої, як віхи-узори, а але в усіх ті дороги в світ починаються однаково — від сонячного промінця.

ЗА НАШИХ БАТЬКІВ! (Театрально-хореографічна композиція «Келих терпкого вина», Михайло Поплавський в оточенні балету «Персики»).

затамували подих. Це напружена душа і красива пісня. В ній кожне слово — а саму душу, а думка в ній ясна і глибока. Ось послушайте, як звучить приспів: «Нехай осяється їм і благословення матусе, мамо, що зростила нас, ясна і світла, рідна наша нене...»

Після виконання «Оди матері» Михайлові Поплавському подарували стільки квітів, його винагородили такими бурхливими оплесками, що, думається, і цьому творці, як і його вже славетній «Мамині черешні», з часом теж судиться стати народним. Ось що сказав сам виконавець: — Я невимовно щасливий, що деякі мої пісні вже самі люди мене співають в родинному чи дружньому колі в селах і містах. Гарну українську пісню люди неодмінно підкуплять. Вона велику силу має. Наша пісня вчить нас бути гордим від того, що ми народжені українцями. Ясна річ, цей концерт не міг відбутися, просто не мав права відбутися без уже задушеної «Мамини черешні» на музику Анатолія Горчинського та слова Миколи Луківа. І вона прозвучала.

Мій мамі і всім матерям присвячується. Такую шанобливу присвяту виголосив Михайло Поплавський перед тим, як заспівати: «Росте черешня в мамі на городі...» А потім зі сцени Григорівну Поплавську, яка живе в селі Мечиславка Ульяновського району на Кіровоградщині. У попередні роки, пригадується, вона приїжджала до сина на «материнський концерт». А цього разу, вочевидь, не змогла. Кажуть, 83-річній матусі навіть у залі сидіти нині не до снаги зрарова й підводити. Так що

затамували подих. Це напружена душа і красива пісня. В ній кожне слово — а саму душу, а думка в ній ясна і глибока. Ось послушайте, як звучить приспів: «Нехай осяється їм і благословення матусе, мамо, що зростила нас, ясна і світла, рідна наша нене...»

Після виконання «Оди матері» Михайлові Поплавському подарували стільки квітів, його винагородили такими бурхливими оплесками, що, думається, і цьому творці, як і його вже славетній «Мамині черешні», з часом теж судиться стати народним. Ось що сказав сам виконавець: — Я невимовно щасливий, що деякі мої пісні вже самі люди мене співають в родинному чи дружньому колі в селах і містах. Гарну українську пісню люди неодмінно підкуплять. Вона велику силу має. Наша пісня вчить нас бути гордим від того, що ми народжені українцями. Ясна річ, цей концерт не міг відбутися, просто не мав права відбутися без уже задушеної «Мамини черешні» на музику Анатолія Горчинського та слова Миколи Луківа. І вона прозвучала.

Мій мамі і всім матерям присвячується. Такую шанобливу присвяту виголосив Михайло Поплавський перед тим, як заспівати: «Росте черешня в мамі на городі...» А потім зі сцени Григорівну Поплавську, яка живе в селі Мечиславка Ульяновського району на Кіровоградщині. У попередні роки, пригадується, вона приїжджала до сина на «материнський концерт». А цього разу, вочевидь, не змогла. Кажуть, 83-річній матусі навіть у залі сидіти нині не до снаги зрарова й підводити. Так що

аже, «вбачай, Мішка» (це вона так Михайла Поплавського називає). А глядачі, які влізали на екрани Меланію Григорівну, аплодували їй заочно. До речі, там вона напружу сонна і усмінена. І від того на сцені все теж було ніби осяяне ті тихією і сонячною ласкою. У мене в самого вже посприбли скроні, — сказав потім Михайло Поплавський. — Та Бог мене наділив великим щастям: досі бути дітям коло рідної ненеки.

І закликав усіх їздити частіше додому, щоб не мучила совість потому, і випити келих терпкого вина за здоров'я найдорожчої людини.

Також із великим успіхом виступили на сцені театру сучасної хореографії «Сузір'я Аніко» під керівництвом народної артистки України, професора КНУКіМУ Анни Рехівської, чоловічий квартет «Гетьман», народні артисти України і водночас професори КНУКіМУ — Павло Зіров, Віктор Шпортько, Алла Кудала, Віталій та Світлана Білоножки, доцент Наталя Бунічська; заслужені артисти України — професор університету Алла Попова і доцент Тетяна Пискарєва разом з дитячим колективом «Каприз»; аспірантка Наталя Валєвська, гурт студенток КНУКіМУ «Червоні маки»... Іхні життєверні пісні й танки торкалися серця, викрешували чимало схвилюваних

думок — про істинне багатство кожної людини на віку, про щастя бути матір'ю, про нати кохання, мати вірних друзів...

Свої пісні про маму співали й маленькі мамині синочки та доньки — лауреати та переможці Всеукраїнського телевізійного конкурсу «Крок до щастя». Серед них був і зразковий дитячий театр пісні «Цьомочки». Вони зірвали овації і загальне замилювання. Бачили б ви, як артисти, багатьом з котрих ледь виповнилося три роки, роздавали-посилали зі сцени до залі «цьомочки» матусям та бабусям. Як же вони старались, як виспівували, пританцювували та... пританцювали!

Концерт завершили культурною піснею «Сонячне коло», яку Михайло Поплавський виконав разом з усіма учасниками ввечора.

А потім був фінал із фєрверком. На сцену на поклин вийшли всі учасники концерту. Глядачі підвелися, і доводило не вшхалити оплески. То була зворушлива мить єдиння виконавців і на сцені, і в залі, які об'єднали згуртувала «мамина черешня». Того ввечора у стіночому залі відбувся концерт, присвячений «Мамині черешні» і світлій, рідній нашій ясні!

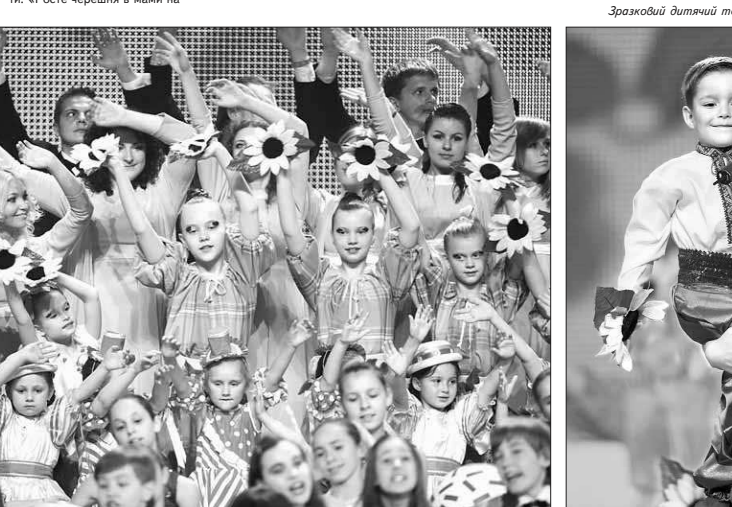
Потому ще до того не розкошилося Деноту, а високоповажних гостей піднімалися із зали на сцену з букетом, щоб особисто виголосити слова подяки.

Певною мірою, всі ті букети і слова подяки є даниною і самому Михайлові Поплавському, який був не лише душею того мистецького ввечора, а і узяли робити багато справ на благо нашої культури.

Добре, що Україна має такого подвижника на мистецькій царині. Пригадаймо, скільки за останні десятиріччя в нашому культурному житті з'явилось знайомих проєктів, пов'язаних з ім'ям Михайла Поплавського. Взяти хоча б щорічні Шевченківські вечори в Національному палаці «Україна», Всеукраїнський дитячий конкурс «Крок до зорьки», конкурс «Україна пісня», допити в наданні вищої освіти мистецькі обдаровані дітям України... І добре, що в усіх цих проєктах задіяні викладачі та студенти Київського національного університету культури і мистецтв. Це є доброю культурною «інвестицією» в майбутнє України, відтак заслуговує на увагу і подяку суспільства.

Поза сумнівом, і цей мистецький вечір у Національному палаці «Україна», приурочений до всесвітнього Дня матері, стане ще однією складовою до відродження кращих традицій нашого народу, що живлять і душу, і розум його цілощезя.

Уже в кінці Михайло Поплавський ще раз пісню-молитву вклонився угоді матерям України. Потім так сказав: — В усі часи у нашого співкулятого і працьоблюбного народу шаноба до матері була таким же природним чуттям, як і любов до Вітчизни. Я влюблено ставлю матір і Вітчизну на одному найвищому рівні, оскутлюю вони мати. Це і обєріг неперервності життя, і хранителька оточого багаття, звідки починається душа. Тож чим же, як не добром та любов'ю до матері, до рідної землі, калівається душа українська, зворушена піснею? Відною піснею, зрозуміло, мелодійною, багатозвучною. Вірою: скільки не буде мод, наша українська пісня житиме і чаруватиме світ. Бо вона як земля, вічна. Бути їй, доки є народ. Нехай ніколи не відлетить із неї квіт народної любові, не розвіється з вітром її потужна енергія добра, що вибудовує світ усе новий і новий покоління українців.

Виступають дитячі колективи «Каприз» та «Чуєно-чанго».

матері Михайло Поплавський у супроводі камерного оркестру КНУКіМУ. І для нього написав Анатолій Матвійчук, аранжування здійснив Жан Болотов. Присутні в залі

ри про його маму — Меланію Григорівну Поплавську, яка живе в селі Мечиславка Ульяновського району на Кіровоградщині. У попередні роки, пригадується, вона приїжджала до сина на «материнський концерт». А цього разу, вочевидь, не змогла. Кажуть, 83-річній матусі навіть у залі сидіти нині не до снаги зрарова й підводити. Так що

матері Михайло Поплавський у супроводі камерного оркестру КНУКіМУ. І для нього написав Анатолій Матвійчук, аранжування здійснив Жан Болотов. Присутні в залі

Майотє крилами з тямучою лєбєдї рожебї, Сиплєть нєчї у лїчанї. Зєглядєє в шибї казкї Сїмїи очїмї, Матєрїнськє дєбрє лєскє в нєї зє лєплєчкє...

Редакційна рада: І. В. СПОДАРЕНКО — голова ради, народний депутат України, В. Д. ГРУЗІН — головний редактор, Ю. В. ЛУЦЕНКО — міністр внутрішніх справ України, Б. І. ОЛІЙНИК — голова Українського фонду культури, академік НАНУ, К. М. СИТНИК — академік НАН України.

Редакційна колегія: В. Д. ГРУЗІН, 1-й заст. головного редактора, В. К. ЯСИНСЬКИЙ, заст. головного редактора; В. В. БІЛЕНКО, Б. М. ПОЛУЩУК; О. Ф. КАРПЕНКО; П. В. ЛОТЦЬКА, С. М. СКОРОВАГІТЬКО, І. В. СПОДАРЕНКО, Н. П. ЦЮПА, О. В. ЧЕРЕВКО

Адреса редакції: просп. Перемоги, 50, Київ-47, 03047. Тел. (044) 454-86-32, Факс (044) 454-93-71

Електронна пошта: adm@silvistik.kiev.ua Адреса в Інтернеті: http://www.silvistik.kiev.ua http://uamedia.visti.net/silvistik

Відділ реклами: Тел: (044) 454-85-02, Факс (044) 454-64-94 Електронна пошта: reclama@silvistik.kiev.ua Тираж — 279,076

Індекс 61019 Зам. 0303052 1234567890 Ціна договірною Редакція не завантажує подальше подальше авторів публікацій. ©Планета матеріали Комбінат друку видавництва «Преса України», просп. Перемоги, 50, Київ-47, 03047. http://www.pressa.kiev.ua

